

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 214/2016
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у правној ствари тужиље Љ.З. из Б., чији је пуномоћник Љ.Ш., адвокат из Ш., против тужених Ј.З. из Н.Б.а, чији је пуномоћник С.Ж., адвокат из Ш. и Е. Е. АД Б., коју заступа Т.П.Ј., адвокат из Б., одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3941/2012 од 20.11.2014. године, у седници одржаној 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3941/2012 од 20.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 77126/10 од 13.02.2012. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да двособан стан бр. ..., површине ... м², који се налази у стамбеној згради бр. ..., Ул. ...бр. ..., Н.Б., представља заједничку својину по основу стицања у брачној заједници тужиље Љ.З. и првотуженог Ј.З., обоје из Н.Б., па се утврђује да је ништава и да не производи правно дејство заложна изјава оверена у Општинском суду у Владимирцима дана 18.09.2009. године под Ов бр. 488/09, којом је првотужени одобрио упис хипотеке на предметном стану у корист друготуженог, ради обезбеђења кредита датог Стамбеној задрузи К.у. В., по уговору ... од 25.06.2009. године. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 157.975,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3941/2012 од 20.11.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене Е. EFG АД Б., као неоснована, а пресуда Првог основног суда у Београду П 77126/10 од 13.02.2012. године, потврђена у делу става првог изреке, којим је утврђено да предметни стан, ближе означен у изреци, представља заједничку својину по основу стицања у брачној заједници тужиље З.Љ. и туженог З.Ј.. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке и утврђено да је ништава и да не производи правно дејство заложна изјава оверена у Општинском суду у Владимирцима дана 18.09.2009. године, под Ов 488/09, којом је тужени З.Ј. одобрио упис хипотеке на 1/2 двособног стана бр. ..., површине ... м², ближе означен у изреци, који представља удео тужиље у брачној тековини, у корист

тужене Е. Е. АД, ради обезбеђења кредита датог Стамбеној задрузи К.у. В. по уговору од 25.06.2009. године, док је тужбени захтев тужиље у делу утврђења ништавости наведене заложне изјаве о одобрењу хипотеке на другој половини предметног стана који представља удео З.Ј. у стицању истог, у корист тужене Б., ради обезбеђења тог кредита одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, тако што су тужени обавезани да тужили на име трошкова поступка солидарно исплате 105.316,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену странке су благовремено изјавиле ревизију. Тужилца и тужени З.Ј., због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, а тужена Б. због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. наведеног Закона ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене. У том смислу, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду није од утицаја на оцену дозвољености ревизије, јер се члан 403. став 3. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), у овом случају не може применити.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Међутим, према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда донета је 20.11.2014. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба у овом спору ради утврђења права својине и ништавости заложне изјаве поднета је 02.07.2010. године, а у тужби је означена вредност спора износом од 1.100.000,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 10.576 еура.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора означена у тужби (1.100.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**